

Saksnr.: 2016/9650
Dokumentnr.: 4
Løpenr.: 136915/2016
Klassering: 029
Saksbehandler: Solveig Strømberg

Møtebok

Behandlet av	Møtedato	Utvalgssaksnr.
Formannskapet	08.09.2016	115/16
Bystyret	15.09.2016	86/16

Høringsnotat om nye oppgaver til større kommuner

Ordførers innstilling

Ordfører anbefaler formannskapet å gi følgende innstilling til Bystyret:

1. Fredrikstad kommunes høringsuttalelse vedtas slik det framkommer av vedlegg 1.

Fredrikstad, 30.08.2016

Formannskapets behandling 08.09.2016:

Votering:

Ordførers innstilling ble enstemmig vedtatt.

Formannskapets innstilling 08.09.2016 til Bystyret:

1. Fredrikstad kommunes høringsuttalelse vedtas slik det framkommer av vedlegg 1.

Bystyrets behandling 15.09.2016:

Votering:

Formannskapets innstilling ble enstemmig vedtatt.

Bystyrets vedtak 15.09.2016:

Fredrikstad kommunes høringsuttalelse vedtas slik det framkommer av vedlegg 1.

Fredrikstad, 20.09.2016

Rett utskrift

Anita Simensen
møtesekretær

Utskrift til: Økonomi- og regnskapsavdelingen v/ Solveig Strømberg
Kommunalsjef Kari Sørum

Kort begrunnelse for eventuelt endret innstilling fra ordfører

Ingen endring.

Rådmannens kommentar

Ingen kommentar.

Rådmannens forslag til innstilling

1. Fredrikstad kommunes høringsuttalelse vedtas slik det framkommer av vedlegg 1.

Sammendrag

Bakgrunnen for høringsnotatet er en oppfølging av Stortingets behandling av Stortingsmelding St. 14 (2014–2015) hvor regjeringen foreslår overføring av oppgaver til kommunene på en rekke områder i forbindelse med kommunereformen

I meldingen legges det til grunn at generalistkommunesystemet fortsatt skal være hovedmodell for kommunesektoren, og at nye oppgaver som hovedregel skal overføres til alle kommuner. To forutsetninger legges til grunn for overføring av oppgaver til de største kommunene.

For det første må storkommunene være i stand til å løse oppgavene på en god måte, herunder inneha tilstrekkelig kapasitet og kompetanse og utgjøre geografisk funksjonelle områder.

For det andre må oppgaveløsningen i områdene utenfor storkommunene kunne håndteres på en måte som sikrer likeverdig løsning av oppgavene. Befolkningsgrunnlag og geografiske avstander vil være sentrale faktorer i den sammenheng. I meldingen anbefales det ikke at det åpnes for at de største kommunene, som får en bredere oppgaveportefølje enn øvrige kommuner, kan utgjøre egne fylker/regioner.

I kommunereformen er det lagt opp til sammenslåinger i perioden 2018 – 2020. Hovedtyngden av oppgaver som foreslås overført til kommunene, foreslås overført fra 2020 når nye kommuner etableres. Enkelte oppgaver vil kunne vurderes overført før dette.

Forslag til lov- og forskriftsendringer knyttet til oppgaver som skal overføres til kommunene i forbindelse med den planlagte framleggelsen av en samlet lovproposisjon våren 2017 er:

- Vigsler som i dag gjøres av notarius publicus
- Andre oppgaver som er lagt til notarius publicus
- Vilt- og innlandsfiskeforvaltning
- Enkelte oppgaver etter forurensningsloven
- Det boligsosiale området – tilskudd til etablering i egen bolig og tilskudd til tilpasning av bolig
- Idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av svømmeanlegg
- Nærings- og miljøtiltak i skogbruket
- Tilskudd til tiltak i beiteområder
- Kollektivtransport

Dette er relativt små oppgaver. Det er fornuftig at kommuner får tilført flere oppgaver og for å kunne gi et noe mer helhetlig tilbud til innbyggerne. Rådmannen forutsetter at det overføres tilstrekkelig ressurser til planlegging og gjennomføring.

Vedlegg

- 1 Forslag til høringsuttalelse fra Fredrikstad kommune: –Nye oppgaver til større kommuner.

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt)

Høringsnotat om nye oppgaver til større kommuner

<https://www.regjeringen.no/contentassets/a5e831ee73104532b04db18faee7bae1/horingsnotat-nye-oppgaver-til-storre-kommuner-til-publisering-korrigert.pdf>

Saksopplysninger

Bakgrunnen for høringsnotatet er en oppfølging av Stortingets behandling av Meld. St. 14 (2014–2015) hvor regjeringen foreslår overføring av oppgaver til kommunene på en rekke områder i forbindelse med kommunereformen. Videre foreslås det at varig tilrettelagt arbeid i skjermet sektor og ordinær bedrift utredes med sikte på overføring. Det varsles også om at

det kan iverksettes en forsøksordning der driftsansvaret for distriktpspsykiatriske sentre (DPS) overføres til noen forsøkskommuner som har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse. Det er igangsatt et arbeid for å se på hvilken rolle større kommuner kan ha i lokal nærings- og samfunnsutvikling.

I meldingen legges det til grunn at generalistkommunesystemet fortsatt skal være hovedmodell for kommunesektoren, og at nye oppgaver som hovedregel skal overføres til alle kommuner. Hovedbegrunnelsen for dette er at dagens system bidrar til en oversiktlig offentlig forvaltning for innbyggerne, og mindre sektorisering og gråsoner. Meldingen åpner likevel for å overføre enkelte nye oppgaver, som videregående opplæring og kollektivtransport, kun til de største kommunene. Dette vil kunne gi et mer helhetlig tjenestetilbud for innbyggerne i disse kommunene ved at oppgaver som nå er splittet av forvaltningsmessige skiller kan ses i sammenheng på lokalt nivå.

To forutsetninger legges til grunn for overføring av oppgaver til de største kommunene.

For det første må storkommunene være i stand til å løse oppgavene på en god måte, herunder inneha tilstrekkelig kapasitet og kompetanse og utgjøre geografisk funksjonelle områder.

For det andre må oppgaveløsningen i områdene utenfor storkommunene kunne håndteres på en måte som sikrer likeverdig løsning av oppgavene. Befolkningsgrunnlag og geografiske avstander vil være sentrale faktorer i den sammenheng. I meldingen anbefales det ikke at det åpnes for at de største kommunene, som får en bredere oppgaveportefølje enn øvrige kommuner, kan utgjøre egne fylker/regioner.

Flertallet i Kommunal- og forvaltningskomiteen sluttet seg til meldingens forslag om oppgaveoverføringer, med noen unntak: ansvaret for videregående opplæring skal fortsatt ligge hos fylkeskommunen, mens arbeids- og utdanningsreiser og familievernet skal forbli et statlig ansvar. Flertallet sa videre at kollektivtransport kan overføres til større kommuner på de vilkår som skisseres i meldingen, forutsatt at det inngås et samarbeid/partnerskap med det øvrige fylket/regionen om å sikre et helhetlig kollektivtilbud i regionen.

De enkelte områdene som foreslås overført til kommunene omtales nedenfor.

Notarius publicus

Etter lov om notarius publicus, utføres notarialforretninger de oppgavene som er lagt til notarius publicus i lov eller forskrift. Notarialforretninger er et samlebegrep for alle oppgaver som lovgiver har lagt til notarius publicus. Disse kan i all hovedsak deles inn i vigsler, notarialbekreftelser (bekreftelse av underskrifter og kopier), og en siste gruppe med noe mer krevende notarialoppgaver, blant annet bekreftelse av kompetanse, mottakelse av forsikring og sjøprotester.

1) Vigsler – overføring av vigselsmyndighet fra domstolene til kommunen. (Barne- og likestillingsdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Dersom ekteskapsvilkårene i ekteskapsloven er oppfylt kan ekteskap inngås ved at brudefolkene møter for en vigsler. Vigsler foretas i dag av prest i Den norske kirke, prest eller forstander i et registrert trossamfunn, eller seremonileder eller tilsvarende i livssynssamfunn som mottar tilskudd.

Notarius publicus er altså én av flere mulige vigslere. Vigsler utføres av dommere i tingrettene og Oslo byfogdembete i egenskap av å være notarius publicus. Domstolleder kan delegere notarialmyndighet til tjenestemann ved domstolen. Dette innebærer at andre ansatte ved domstolen kan gis myndighet til å foreta vigsler. Prøving av om

ekteskapsvilkårene er oppfylt ble overført til folkeregistermyndigheten i 2004, og gjøres av Folkeregisteret ved de regionale skattekontorene. På bakgrunn av prøvingen utstedes en prøvingsattest som oversendes vigslere forut for seremonien.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til forslaget om at den vigselsmyndigheten som i dag ligger hos domstolene overføres til kommunene. En overføring til kommunene betinger ikke større kommuner enn det vi har i dag. Siden den formelle prøvingen av ekteskapsvilkårene ligger til Folkeregisteret, er den rollen dommere i tingrettene har som vigslere i hovedsak av seremoniell karakter. Det må tas hensyn til at kommunene får tilstrekkelig tid til forberedelser og at de som skal få vigselsmyndighet får opplæring.

Departementet foreslår at kompetansen til å foreta vigslere i kommunene tillegges ordføreren, varaordføreren og den eller de personer i kommunen som kommunestyret gir slik myndighet. Dette samsvarer med reguleringen i ekteskapsloven § 12, der vigselsmyndigheten er lagt til personer, og ikke til rettssubjekter. Vilåret om at kommunestyret kan peke ut og delegere vigselsmyndigheten til personer "i kommunen", innebærer at personene må ha en klar tilknytning til kommunen, enten i form av å være fast ansatt i kommunen, ansatt på åremål eller folkevalgt. Det er viktig å sørge for at de ekteskap som inngås faktisk er gyldige. Det krever blant annet at den som gjennomfører vigselen innehar den nødvendige myndighet etter ekteskapsloven

Et viktig utgangspunkt for kommunale vigslere er at kommunens alminnelige vigselstilbud skal være gratis for kommunens innbyggere, men at merkostnader som vigsel utenfor kommunens egne lokaler, lønn og reiseutgifter for vigsleren og oppvarming av kommunale lokaler dekkes. Merutgifter må være forutsigbare og avtales på forhånd.

2) Oppgaver som er lagt til notarius publicus. Endringer i lov om notarius publicus. (Justis- og beredskapsdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Bekreftelsen av signatur og rett kopi med tilhørende notarialattest, omtales her som "de enkle notarialbekreftelsene". For å få en notarialbekreftelse må det fremlegges den dokumentasjon som notarius publicus finner nødvendig for å vurdere riktigheten av det som skal bekreftes. Notarius publicus må vurdere om lovens krav til notarialattest er oppfylt. Det foreslås ikke at kommunen skal gis kompetanse til å utføre de mer krevende notarialoppgavene.

Etter lov om notarius publicus og forskrift har dommere ved tingretten og Oslo byfogdembete kompetanse som notarius publicus. I tillegg har Sysselmannen på Svalbard, norske utenriktjenestemenn og Politimesteren i Øst-Finnmark slik kompetanse. Begrenset notarialmyndighet er dessuten gitt lensmenn, namsfogdene og politistasjonssjefer med sivile rettspleieoppgaver, direktøren for Registerenheten Brønnøysund samt registerføreren og administrasjonssjefen ved Skipsregistrene. Det er også gitt regler for delegasjon av notarialkompetanse. Blant annet kan domstolleder delegere notarialmyndighet til tjenestemann ved domstolen.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til forslaget om å gi kommunene myndighet til å utføre notarialbekreftelser. Justis- og beredskapsdepartementet foreslår at kommunene gis myndighet til kun å utføre det som betegnes som de enkle notarialbekreftelsene. Forslaget innebærer ikke at myndigheten til å utføre de enkle notarialbekreftelsene tas ut av domstolen eller fratas lensmenn, namsfogdene og politistasjonssjefer med sivile rettspleieoppgaver. Kommunens notarialmyndighet på dette området kommer i tillegg.

Departementet foreslår at myndighet til å forestå de enkle notarialforretningene legges direkte til administrasjonssjefen i kommunen, da kompetansen etter lov om notarius publicus er tillagt en person. Dette er de øverste ledere av den samlede kommunale administrasjonen i kommuner (parlamentarisk styreform). Dette fraviker kommunelovens system og den vanlige måten å legge oppgaver til kommunene på, det vil si at oppgaven legges til kommunen som sådan. Lovteknisk vil imidlertid en regulering der oppgaven legges til kommunen som rettssubjekt ikke passe inn i reguleringen av notarialmyndighet ellers. Adgangen til å delegerer myndigheten fra administrasjonssjefen til andre ansatte i kommunen vil fremgå av en ny delegasjonsbestemmelse som foreslås i forskrift om notarius publicus.

Vilt- og innlandsfiskeforvaltning (Klima- og miljødepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Bortsett fra forvaltning av truede eller særskilte ansvarsarter, ligger oppgaver og myndighet knyttet til høsting av vilt og innlandsfisk i all hovedsak hos rettighetshavere, kommunen og fylkeskommunen. Fylkeskommunen har ansvar for oppgaver på tvers av kommunegrenser og er forvaltningsmyndighet for høstbare, ikke truede viltarter og innlandsfisk. Oppgavene er blant annet knyttet til forvaltning for å sikre definerte arter, myndighetsutøvelse når det gjelder jakt- og fangsttider, fordele tilskudd til kommuneovergripende tiltak fra det fylkeskommunale viltfond, sørge for at kommunene samler inn og leverer data til nasjonale databaser, samt veilede kommuner og rettighetshavere.

Jakt og fangst reguleres blant annet av forskrift om jakt- og fangsttider. Forskriften slår fast hvilke arter som skal være jaktbare, og fastsetter jakt- og fangsttider for slike arter i ulike deler av landet. Forskriften har også bestemmelser om myndigheten til å fastsette jakttider.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at fylkeskommunens myndighet til å fastsette utvidet jakttid for enkelte fremmede/introdiserte arter i forskrift om jakt- og fangsttider kan overføres til kommunene. Dette er arter hvor det i liten grad er nødvendig å ta hensyn til regional utbredelse og harmonisert jaktuttak. Myndigheten til å åpne for jakt før og etter ordinær jakttid for kanadagås og stripegås kan derfor overføres fra fylkeskommunen til større kommuner.

Innlandsfiskeforskriften er fastsatt med hjemmel i lakse- og innlandsfiskloven. Forskriften omhandler arter det er tillatt å fiske etter, og fylkeskommunen kan forby fiske av art det er tillatt å fiske på etter denne bestemmelsen dersom arten er truet lokalt eller regionalt. Kommunene har allerede ansvar for deler av fiskeforvaltningen, og det vil bidra til en mer effektiv forvaltning dersom kommunene også får ansvar for å vurdere hvorvidt det er behov for å innføre et slikt forbud. Stortinget har sluttet seg til at fylkeskommunens myndighet etter innlandsfiskeforskriften kan overføres til kommunene.

Forurensning (Klima- og miljødepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Innenfor næringsmiddelindustrien blir tillatelser til utslipp fra grønnsaksvaskerier etter forurensningsloven behandlet av fylkesmannen. Fylkesmannen har også ansvaret for saker knyttet til støy fra motorsportsbaner, skytebaner og vindmøller. Forurensninger fra grønnsaksvaskerier og støy fra de nevnte kildene gir primært lokale miljøvirkninger og oppgavene er foreslått overført til kommunene.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at myndighet til å gi utslippstillatelse etter forurensningsloven når det gjelder grønnsaksvaskerier og til å behandle saker vedrørende støy fra motorsportsbaner, skytebaner og vindmøller kan overføres til kommunene.

Det boligsosiale området – tilskudd til etablering i egen bolig og tilskudd til tilpasning av bolig (Kommunal- og moderniseringsdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Hovedmålet for den boligsosiale politikken er at flere vanskeligstilte skal få et egnet sted å bo. Økt botrygghet og etablering i eid bolig er sentrale delmål. Boligpolitikken skal også bidra til egnede boliger for personer med nedsatt funksjonsevne, samt generelt økt tilgjengelighet i boligmassen.

Husbanken forvalter flere tilskuddsordninger på vegne av staten. Kommunene søker i dag Husbanken om midler som fordeles ut fra en helhetsvurdering av kommunenes situasjon. Kommunene behandler søknadene fra enkeltpersoner, og tildeler tilskudd etter behovsprøving. Tilskudd til etablering i egen bolig og tilskudd til tilpasning av bolig for personer med nedsatt funksjonsevne er regulert i en felles forskrift. Forskriften er gitt med hjemmel i Husbankloven. Husbanken har gitt nokså detaljerte retningslinjer til begge ordningene.

Innen det boligsosiale feltet er det viktige oppgaver som skal følges opp framover. Et sentralt mål er at vanskeligstilte skal kunne skaffe seg og beholde en trygg og god bolig. Tilskudd til etablering er et viktig virkemiddel for å bistå vanskeligstilte personer med å etablere seg i egen eid bolig.

De demografiske utfordringene de neste tiårene med stor økning i antall eldre tilsier at det er et stort behov for flere tilgjengelige boliger. Flere tilgjengelige boliger reduserer behovet for institusjonsplasser og omsorgsboliger. Også behovet for midlertidige hjelpemidler og bruk av hjemmetjenester blir mindre når boligene tilpasses de som bor der. Undersøkelser tyder på at de fleste eldre ønsker å bo hjemme så lenge som mulig. Proba samfunnsanalyses rapport 2014-14 *Evaluering av tilskudd til tilpasning* indikerer at bruk av tilskuddet kan gi store nyttegevinster.

Tilskudd til etablering i egen bolig – dagens regulering og praksis

Tilskuddet skal bidra til at vanskeligstilte kan etablere seg i egen bolig. Tilskuddet er et sentralt virkemiddel for å bistå personer med langvarige problemer med å etablere seg i egen bolig.

Tilskudd til tilpasning av bolig – dagens regulering og praksis

Tilskuddet skal bidra til at personer med spesielle behov får tilpasset boligen til disse behovene. Å tilpasse en bolig innebærer å gjøre den mer egnet når det oppstår nedsatt funksjonsevne.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at midlene til tilskudd til etablering og den personrettede delen av tilskudd til tilpasning blir innlemmet i rammetilskuddet til kommunene.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet foreslår at ansvaret for å gi økonomisk hjelp (tilskudd) til etablering i egen bolig og tilpasning av bolig overføres til kommunene. Rent teknisk gjøres dette gjennom å innlemme tilskuddsordningene i rammetilskuddet til kommunene. Dette betyr at kommunene gjennom inntektssystemet får tildelt statlig rammetilskudd basert på objektive kriterier.

Overføring av oppgaven gir flere fordeler. For det første får kommunene et mer helhetlig ansvar for den boligsosiale politikken slik at de i større grad kan se lokale boligsosiale utfordringer i sammenheng med andre velferdsområder. For det andre blir det mer forutsigbart for kommunene hvilke ressurser som står til rådighet. For det tredje blir det en forenkling for kommunene når de ikke må søke Husbanken om tilskuddsmidler. For staten innebærer forslaget at Husbankens oppgaver med å fordele tilskuddene mellom

kommunene bortfaller. Husbanken slipper også å bruke ressurser på rapportering og kontroll av hvordan tilskuddsmidlene brukes.

Det er viktig å sikre at kommunene prioriterer arbeidet med å gi sine innbyggere hjelp til etablering og tilpasning av egen bolig. Legalitetsprinsippet medfører at staten må ha hjemmel i lov for å pålegge kommunene nye plikter. Departementet foreslår derfor å lovfeste at det skal være en kommunal oppgave å gi hjelp til boligetablering og boligtilpasning.

Når det gjelder tilpasningstilskuddet, har departementet vurdert om hjelpeplikten kan plasseres i helse- og omsorgstjenesteloven. Loven regulerer hvilke helse- og omsorgstjenester kommunen plikter å sørge for til pasienter og brukere som oppholder seg i kommunen. Felles for alle disse tjenestene er at de gjelder konkrete "tjenester" og ikke økonomiske støtteordninger. Administrering av en tilskuddsordning for boligtilpasning kan vanskelig likestilles med ytelse av den type individrettede helse- og omsorgstjenester som loven ellers regulerer. Dette vil imidlertid ikke være til hinder for at helse- og omsorgstjenestens personell kan ha en rådgivende rolle når det gjelder å vurdere hva slags tilpasninger som ut fra en helse- og omsorgsfaglig vurdering kan være hensiktsmessig. Dette gjøres allerede i dag blant annet når det gjelder ulike hjelpemidler som dekkes over folketrygden og som følge av det medvirkningsansvar som følger av helse- og omsorgstjenesteloven.

Konsekvenser for aktivitetsnivå:

De foreslåtte lovbestemmelsene gir kommunene et tydeligere ansvar for å ha tilskuddsordninger. I dag er det ikke alle kommuner som benytter seg av Husbankens ordninger. Lovforankringen kan dermed føre til at enkelte kommuner blir mer bevisst sin rolle som tilskuddsforvalter, og at det i disse kommunene fører til økt aktivitet og mer bistand til etablering og tilpasning.

Husbankens ordninger har samtidig vært et økonomisk insentiv for kommunene. Dette insentivet forsvinner, og kan bety redusert aktivitet i enkelte kommuner, på tross av tydeligere lovforankring.

Tilskuddsmidlene fordeles i dag til regionkontorene, på bakgrunn av fordelingskriteriene som blant annet befolkningstall og -sammensetning, boligsosiale handlingsplaner, boligpriser samt venteliste på kommunale boliger. Regionkontorene kan velge om de vil videretildele midlene til kommunene etter samme fordelingsnøkkel, eller om de vil omfordele.

Samlet sett er det dermed vanskelig å anslå om lovforankringen fører til noe økt eller noe redusert tilskuddstildeling i kommunen. For den enkelte kommune kan det også gi mindre økonomiske utslag, avhengig av hvor godt samsvar det er mellom kommunens økte bevilgning i rammeoverføringen og aktivitet i tilskuddstildelingen.

Konsekvenser for organisering og informasjon:

Innlemmingen av tilskuddene gir kommunene økt forutsigbarhet og større fleksibilitet i bruken av midlene. Det gir større muligheter for å utnytte ressursene effektivt, til det beste for mottakerne. Kommunene kan for eksempel velge å bruke mye tilskuddsmidler ett år og mindre i senere år. Det gir også bedre mulighet til å avveie om etableringstilskudd, tilpasningstilskudd og/eller praktisk bistand er mest hensiktsmessig i hver enkelt sak.

Husbankens rolle som kompetanseformidler blir redusert som følge av innlemmingen av tilskuddene i rammeoverføringen. Dette kan føre til at erfaringer om bruk av tilskudd og organisering av arbeidet i mindre grad spres mellom kommunene. Det er en mulighet for at redusert informasjonsvirksomhet fra Husbanken kan gi mindre aktivitet og mindre effektiv tilskuddsforvaltning. Samtidig skal Husbanken fortsatt ha en rolle som veileder overfor kommunene på det boligsosiale området, blant annet gjennom tildeling av Husbankens lån og andre tilskudd, og gjennom Husbankens kommuneprogram.

Husbankens tilskuddsordninger har gitt staten en oversikt over hvor mye midler som benyttes til formålene. Ved at tilskuddsordningene overføres til kommunene vil ikke staten lenger ha oversikt over aktiviteten på området. Det kan derfor bli aktuelt med andre tiltak for å få informasjon om aktiviteten og måloppnåelsen på området. Noe av formålet med å overføre tilskuddene til kommunene og lovfestingen av det, er å redusere ressursbruken på kontroll og rapportering. Dersom det likevel viser seg at rapportering er ønskelig, kan det vurderes å inkludere området i KOSTRA-rapporteringen.

Idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av svømmeanlegg (Kulturdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet i kommunene finansieres i dag delvis med midler fra overskuddet fra Norsk Tipping AS. De som ønsker å sette i gang bygging eller rehabilitering av slike anlegg, må ha idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planene for det enkelte anlegget for å kunne søke om og eventuelt få tilskudd i form av spillemidler.

Godkjenningsmyndighet for anleggene er som utgangspunkt tillagt Kulturdepartementet, men Kulturdepartementet har tildelt kommunene myndighet til å kunne foreta idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planer for de fleste og hyppigst omsøkte anleggene, dvs. årlig mer enn 90 prosent av antall søknader/anlegg. Dette gjelder blant annet idrettshaller, fotball- og friidrettsanlegg, skianlegg og friluftslivsanlegg.

Kommunene har imidlertid ikke hatt myndighet til idrettsfunksjonelt å forhåndsgodkjenne planer for svømmeanlegg, fordi dette er en anleggstype som er kompetansekrevene å planlegge og kostnadskrevende å bygge og drive. Det stiller høye krav både til teknisk gjennomføring, sikkerhet og idrettsfunksjonell utforming. Det bygges og rehabiliteres få svømmeanlegg årlig, og den lave frekvensen av slike søknader om idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planer for svømmeanlegg, medfører at det i liten grad er bygd opp kompetanse og erfaring på dette området utenfor departementet i dag.

Med en kommunestruktur med større kommuner og med gode veiledere og informative virkemidler, vil mulighetene for å opparbeide den nødvendige kompetanse være betydelig større.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at kommunene skal tildeles myndighet til å foreta idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planer for svømmeanlegg.

Kulturdepartementet foreslår at ordningen skal være den samme som for kommunenes myndighet til idrettsfunksjonelt å forhåndsgodkjenne andre anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det vil si at kommunene ikke er pålagt å foreta idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planer for bygging eller rehabilitering av svømmeanlegg for søknad om spillemidler, men kan sende søknaden til departementet for vurdering og avgjørelse.

Nærings- og miljøtiltak i skogbruket (Landbruks- og matdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Nærings- og miljøtiltak i skogbruket (NMSK) finansieres over Landbrukets Utviklingsfond under jordbruksavtalen. I tillegg har den delen av ordningen som gjelder veibygging en direkte finansiering over statsbudsjettet for øvrig. Ordningen er hjemlet i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket, og skal stimulere til økt verdiskaping i skogbruket ut fra regionale og lokale prioriteringer. Ordningen omfatter følgende formål: Veibygging, drift med taubane, hest og annet, skogkultur, miljøtiltak og andre tiltak i skogbruket. I dag er forvaltningen delt, ved at tilskudd til veibygging og drift med taubane og hest forvaltes av fylkesmannen, og tilskudd til skogkultur, miljøtiltak og andre tiltak forvaltes av kommunene.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at ansvaret for forvaltningen av nærings- og miljøtiltak i skogbruket i sin helhet kan overføres til kommunene. Ved at alle tiltak blir samlet på ett forvaltningsnivå, innebærer det noe forenkling av forskriften. Fordeling av midlene vil følge samme system som tidligere, men forslaget innebærer at fylkesmannen vil fordele rammer til hver kommune etter omfanget av tilskuddssøknader fra næringsaktører i den enkelte kommune.

Det foreslås at kommunen får ansvar for søknadsbehandling og utbetaling av tilskudd, i tillegg til ansvaret for rapportering, kunngjøring, registrering og arkivering, samt håndtering av klagesaker. Fylkesmannen vil i tillegg til å være klageinstans, føre generell kontroll med kommunens forvaltning på området. Det fremgår i dag av forskriften at det skal fastsettes overordnede retningslinjer for prioritering av søknader. Kommunene vil få ansvar for å utarbeide disse i dialog med fylkesmannen og næringsorganisasjonene i skogbruket.

Tilskudd til tiltak i beiteområder (Landbruks- og matdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Tilskudd til tiltak i beiteområder er forankret i jordlova. Tilskuddet skal legge til rette for best mulig utnyttelse av beite i utmark, redusere tap av dyr på utmarksbeite og fremme fellestiltak i beiteområdene. Tilskuddet inngår som en del av jordbruksavtalen og bevilgningen i 2016 er 9 mill. kroner. Fylkesmannen fatter vedtak om tilskudd på bakgrunn av en vurdering og anbefaling fra kommunen, som mottar søknader i første instans.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at ansvaret for forvaltning av tilskudd til tiltak i beiteområder kan overføres fra fylkesmannen til kommunene. Behovet for grenseoverskridende samarbeid over kommunegrenser og fylkesgrenser vil imidlertid også være nødvendig i fremtiden for å sikre rasjonelle driftsopplegg, effektiv utnytting av utmarksbeitene, balansere hensyn mot andre interesser (beiterett, skog, jakt, fritid, m.m.) og andre berørte parter. Landbruks- og matdepartementet vurderer det som mest hensiktsmessig at Landbruksdirektoratet fordeler avsatt ramme i jordbruksoppkjøret til fylkesmannen som fordeler videre til kommunene på grunnlag av innmeldte behov. Forslaget innebærer at fylkesmannen vil føre kontroll med kommunens tilskuddsforvaltning.

Kollektivtransport (Samferdselsdepartementet)

Dagens oppgavefordeling:

Kollektivtransport er et vidt begrep og omfatter i utgangspunktet mange ulike transportformer. I forbindelse med overføring av ansvar for kollektivtransport til kommunen, er det kun det kollektivansvaret som ligger i fylkeskommunen det er aktuelt å overføre. Kollektivtransport er derfor i det følgende begrenset til å omfatte rutetransport med motorvogn og fartøy. I tillegg omfattes transportordninger for funksjonshemmede (*TT-transport*) for fritidsreiser for brukere som på grunn av funksjonsnedsettelse ikke uten betydelige ulemper kan bruke det ordinære rutetilbudet. I mange tilfeller er dette tilbud basert på bruk av drosje og lignende. Transport på det nasjonale jernbanenettet og transport med fergeruter i fylkesvegsamband er en del av kollektivtransporten, men vil ikke være omfattet av dette forslaget.

Det er to aspekter ved det å "ha ansvar" for kollektivtransporttilbudet. Det første aspektet dreier seg om muligheten til å inngå kontrakt om kjøp av tjenesten og yte tilskudd til utførelsen av denne. Det andre aspektet dreier seg om muligheten til å gi forvaltningsrettslig adgang til å drive den aktuelle transporten, nemlig ved å tildele løyve/tillatelse.

Kollektivtransporten som fylkeskommunene har ansvaret for finansieres i hovedsak gjennom frie inntekter, billettinntekter og bompenger. I tillegg har Samferdselsdepartementet øremerkede tilskuddsordninger, herunder belønningsordningen og ordningen med statlig

delfinansiering av infrastrukturkostnadene ved fylkeskommunale kollektivtransportprosjekter i de fire største byene.

Departementets vurdering og forslag:

Stortinget har sluttet seg til at ansvaret for kollektivtransport, inkludert TT-ordningen, kan overføres fra fylkeskommunen til store kommuner på bestemte vilkår. Vilåårene for at en kommune skal få ansvar for kollektivtransporten innad sitt område, er at kommunen omfatter et område som utgjør en felles bolig-, arbeids- og serviceregion (geografisk funksjonelt område) og har et tilstrekkelig markedsgrunnlag til å kunne gi befolkningen et ønsket kollektivtransporttilbud innenfor en samfunnsøkonomisk akseptabel kostnad. Departementet legger til grunn 100 000 innbyggere som et hensiktsmessig befolkningsgrunnlag for at en kommune skal kunne ha ansvaret for kollektivtransport. I tillegg er det et vilkår at det inngås et samarbeid/partnerskap med det øvrige fylket/regionen om å sikre et helhetlig kollektivtilbud i regionen.

Samferdselsdepartementet foreslår å innføre en ny lov om overføring av ansvar for kollektivtransport. I tillegg er det nødvendig med enkelte justeringer i yrkestransportloven, jernbaneloven, tillatelsesforskriften og yrkestransportforskriften. Forslaget innebærer et avvik fra generalistkommuneprinsippet ettersom ikke alle kommuner vil ha samme lovpålagte oppgaver.

Forslag til ny lov om overføring av ansvaret for kollektivtransport

Det foreslås at overføring av ansvaret for kollektivtransport fra fylkeskommunen til kommunen skal være basert på søknad og avgjøres etter fastsatte vilkår, og at den endelige beslutningen om overføring skal treffes av Kongen. Det ansvaret som skal overføres til kommunen omfatter oppgaver etter både yrkestransportloven og jernbaneloven, og er dermed til dels regulert i forskjellige lover. Samferdselsdepartementet foreslår en egen ny lov om overføring av ansvar for kollektivtransport fra fylkeskommunen til kommunen.

Oversikt over oppgaver som vurderes i andre prosesser

Det er i høringsnotatet også omtalt prosesser knyttet til overføring av oppgaver som behandles i andre løp enn den planlagte samleproposisjonen våren 2017. Disse løpene fastsettes av de enkelte ansvarlige sektordepartementene. Det bes derfor ikke særskilt om høringsinstansenes tilbakemelding på disse sakene nå. Dette er ment å gi høringsinstansene et samlet bilde av hvilke oppgaver regjeringen tar sikte på å overføre til kommunesektoren.

Arbeids- og sosialdepartementet

- Ekspertutvalg som skal gjennomgå hjelpemiddelpolitikken
- Reformarbeidet knyttet til pleiepenger, hjelpestønad og omsorgslønn
- Varig tilrettelagt arbeid (VTA)

Barne- og likestillingsdepartementet

- Oppgave- og finansieringsansvaret i barnevernet

Helse- og omsorgsdepartementet

- Tannhelsetjenesten
- Overføring av ansvar for enkelte rehabiliteringstjenester fra spesialisthelsetjenesten til den kommunale helse- og omsorgstjenesten
- Finansieringsansvar for pasienttransport
- Prøveordning med overføring av driftsansvaret for distriktpsikiatriske sentre til kommunene
- Opptrappingsplanen for rusfeltet (2016–2020)

Justis- og beredskapsdepartementet

- Politireform

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

- Forenkling av utmarksforvaltningen
- Forenklinger mv. i plan- og bygningsloven

Klima- og miljødepartementet

- Forvaltning av verneområder
- Vannscooterregelverket
- Endringer i lov om motorferdsel i utmark

Landbruks- og matdepartementet

- Tilskudd til verdensarvområdene og Utvalgte kulturlandskap i jordbruket

Olje- og energidepartementet

- Konesjonsbehandling av små vannkraftverk

Samferdselsdepartementet

- Ansvarsfordelingen mellom forvaltningsnivåene for det offentlige vegnettet i Norge

Lokal nærings- og samfunnsutvikling

Regjeringen komme tilbake til spørsmålet om det er behov for å klargjøre og styrke kommunenes rolle knyttet til lokal nærings- og samfunnsutvikling i proposisjonen om nye oppgaver til større kommuner som planlegges fremmet for Stortinget våren 2017.

Økonomiske konsekvenser

Ikke direkte relevant i saken siden dette er et høringsnotat.

Under er referert til hva som er kommentert om økonomiske konsekvenser i høringsnotatet.

Endringer i oppgavefordelingen vil ha økonomiske og administrative konsekvenser på kort og lang sikt. De kortsiktige effektene vil være knyttet til selve gjennomføringen av reformen, mens de langsiktige konsekvensene kommer som følge av selve oppgaveoverføringen. Konsekvensene vil være avhengig av hvilke oppgaver som samlet overføres til kommunene.

Økonomiske og administrative konsekvenser av endret oppgavefordeling håndteres i den ordinære budsjettprosessen. Det legges til grunn at overføring av oppgaver mellom forvaltningsnivåene i utgangspunktet vil følges av tilsvarende rammeoverføringer innenfor en samlet uendret utgiftsside på statsbudsjettet. Flytting av oppgaver mellom forvaltningsnivåene må følge det finansielle ansvarsprinsippet. Dette innebærer at overføring av oppgaver til kommunene skal følges av tilsvarende overføring av økonomiske ressurser.

Økonomiske konsekvenser for den enkelte oppgave som foreslås overført:

Notarius publicus – vigsler og notarialbekreftelser

Stortinget forutsetter statlig fullfinansiering av en oppgaveoverføring av borgerlige vigsler og notarialbekreftelser:

Komiteen viser til forslaget om å la kommunene overta borgerlige vigsler og notarialbekreftelser og støtter dette under forutsetning av statlig fullfinansiering av disse oppgavene.

Kommunens ressursbruk knyttet til vigslere vil avhenge av antall, hvem som skal utføre vigslerne, hvilket tilbud kommunen fastsetter med tanke på tid, sted og varighet og hvor mye tid kommunens ansatte vil bruke til nødvendige forberedelser.

Vilt- og innlandsfiskeforvaltningen og forurensingsloven:

De foreslåtte endringene vil få begrensede økonomiske og administrative konsekvenser.

Det boligsosiale området:

Endringen skjer gjennom å overføre Husbankens tilskudd til etablering og den personrettede delen av tilskudd til tilpasning av bolig til kommunenes rammetilskudd. Innlemming av tilskuddsordningen i rammeoverføringene vil ha begrensede administrative konsekvenser, ettersom kommunene allerede i dag tildeler og forvalter tilskudd til etablering og til tilpasning av bolig. Kommunene kan også fastsette eget regelverk innenfor rammene av forskrift og retningslinjer gitt av Husbanken.

Endringene vil bety at kommunene også får vedtaksmyndighet og forvaltningsansvar for tilskudd til prosjektering og utredning av boligtilpasning. I dag er dette Husbankens ansvar. Dette vil dermed innebære at noe administrativt ansvar overføres fra Husbanken til kommunene.

Idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av svømmeanlegg:

Ettersom angjeldende søknader er svært få på årsbasis, vil tildeling av myndighet til kommunene om å kunne foreta idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning av planer for svømmeanlegg, medføre bare mindre økonomiske og administrative konsekvenser.

Tilskudd til tiltak i beiteområder:

De enkelte oppgavene som foreslås overført utgjør en liten stillingsandel per embete. De økonomiske og administrative kostnadene, inkludert behov for endringer i fagsystemer, vil være moderate.

Kollektivtransport:

Fylkeskommunen finansierer sitt ansvar som ansvarlig for kjøp av kollektivtjenester gjennom de frie inntektene. Fra det tidspunkt overføringen av ansvaret gjelder, vil kommunen som har fått ansvar for kollektivtransport få tildelt økte midler, mens fylkeskommunen vil få tildelt færre midler basert på at oppgavene knyttet til kollektivtransport reduseres. Etter yrkestransportloven og yrkestransportforskriften krever løyvemyndigheten inn behandlingsgebyr for behandling av søknader om løyve. Ved en overføring vil kommunen som løyvemyndighet for ruteløyve, kreve inn gebyr. Tilsvarende vil fylkeskommunen miste de samme inntekter, men blir fritatt for de administrative kostnadene knyttet til oppgaven som er overført.

Konkrete beregninger av de økonomiske konsekvensene av gjennomføringen av de foreslåtte endringene i oppgavefordelingen, vil bli gjort i forbindelse med at departementet våren 2017 kommer tilbake til Stortinget med en samlet lovproposisjon om nye oppgaver til kommunene.

Konsekvenser levekår/folkehelse

Ikke relevant i saken

Ansattes medbestemmelse

Ikke relevant i saken.

Ved en eventuell gjennomføring av oppgaveoverføringer vil det bli lagt til rette for samarbeid med de tillitsvalgte slik det er forutsatt i hovedavtalene for kommunene og for staten.

Vurdering

Rådmannen vurderer det som fornuftig at kommunen får tilført flere oppgaver for å kunne gi et mer helhetlig tilbud til kommunens innbyggere. Det som er omtalt i høringsnotatet er i midlertid relativt små oppgaver. Rådmannen forutsettes at det tilføres tilstrekkelig med ressurser til planlegging, gjennomføring og drift av de løpende oppgavene.

Ansvar for kollektivtransport er en oppgave for større kommuner. Sterkere lokal styring av kollektivtransport, er etter rådmannens syn en interessant oppgave som kan vurderes i en større sammenheng sammen med øvrig lokal kollektivtrafikk som ferge drift, gang- og sykkelveier ol. Vilkåret er i utgangspunktet begrenset til kommuner med et befolkningsgrunnlag på 100 000 innbyggere som i utgangspunktet skal omfatte et område som utgjør en felles bolig-, arbeids- og serviceregion. Kommunen skal ha et tilstrekkelig markedsgrunnlag til å kunne gi befolkningen et ønsket kollektivtransporttilbud innenfor en samfunnsøkonomisk akseptabel kostnad. Fredrikstad kommune utgjør en slik region, men med noe færre innbyggere. Koplingen mot Sarpsborg kommune og Glommaringen gjør dette mer interessant. Rådmannen anbefaler at vilkårene vurderes på nytt når det gjelder ansvaret for disse oppgavene slik at også regioner som naturlig vil kunne overta en slik oppgave, kommer i betraktning.